

Min sang til Kåfjord

Idar Kristiansen

*Her, rundt en samlende fjord mellom brattfjell,
vokste vår slekt på den steinfylte strand
slik som i dalen, hvor grå-or og selje
bøyer seg mykt over viddegrønt vann.*

*Hjem kysser grojord ved foten av li.
Fremtiden ferdes langs fedrenes sti.*

*Smiler en sommer, da omskaper nattsolen
Kåfjordens gråberg til kobber og gull.
Og hjertene våker i ømhet. Men angsten
minnes hin brann over frostfavnet muld.*

*Rød kommer høsten. Og rødt er det blod
som tross all avstand blir hjembygden tro.*

*Palmene suser vel ikke på Skattvoll
eller i Dalen. Men bjørkenes saft
bruser som blodet i ungjente-hjerter
når kraftverket Vår skjenker varme og kraft.*

*Kraft til å kjempe mot armod og nag.
Kraft til å favne den gryende dag!*

*Ferdes jeg vidt, vil jeg ofte tilbake
dit Vinterdals-natten er gnistrende stum,
eller dit Bergan med dvergbjørk og nattsol
rødmer som Kåfjordens ungdom i sum.*

*Dit hvor Vårherre er nær med sin hånd.
Dit Erik Johnsen ga armoden ånd.*

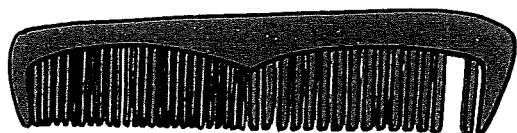
*Visst finnes smålighet, vantro og mismot.
Mangt er vel gråstein som burde vært gull.
Men Anna er hjemme, og Elsa og Erik.
Godt, du, å se deg! Ja, kjelen er full!*

*Mennesket lever på hjembygdens jord.
Signe dét Kåfjord som elsker og tror!*

Sissel Solbjørg Bjugn:

K a m s

Her er jammen kammen min.

*Finn eg eit Big Ben papir no,
kan eg spele både Abba og Brahms.*

Harald Sverdrup:

**Inga Ballojärvi Gaup
joiker sin datter**

*Du joiker din brødbakende
fjorten år gamle datter
og gjør henne multekarttrødmende hard
med latteren fykende som en mus
på innsiden av klærne.*